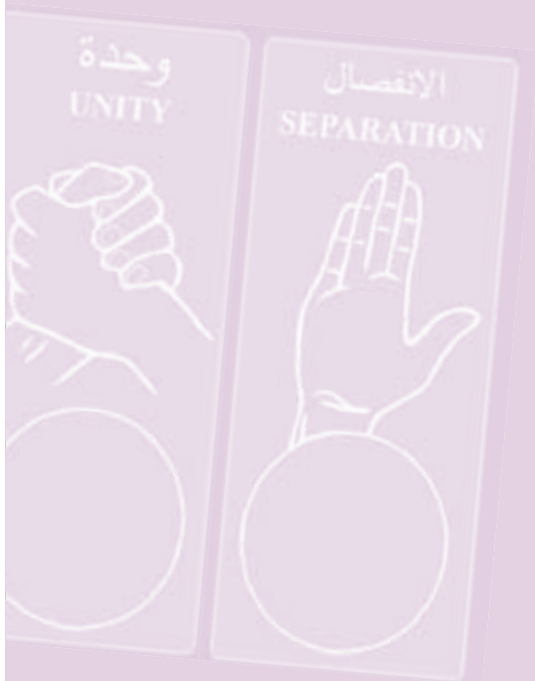

Antoni Segura
Catedràtic d'Història Contemporània
i director del Centre d'Estudis Històrics Internacionals de la UB
segura@ub.edu

ELECCIONS

República del Sud Sudan: el 54è estat africà

El passat 31 de gener, el vicepresident del Sudan, Ali Osman Mohamed Taha, anunciava que el govern sudanès acceptava la victòria en referèndum dels partidaris de la independència del Sud del Sudan i desitjava als «germans del Sud bona sort i un futur fructífer en l'organització de tots els afers relatius al nou país». Una respectuosa declaració que no deixa de sorprendre'ns venint d'un règim militar de tall islamista que, amb la independència del Sud Sudan, perd una quarta part del territori i un percentatge encara més gran de reserves de petroli. I això en un país en conflicte permanent des del seu naixement, el 1956, i que ha enfrontat un nord amb capital a Khartum, musulmà, de paisatge desèrtic però amb el control del poder polític, i un sud amb capital a Juba, cristià i animista amb una minoria musulmana, humit i ric en aigua però marginat del poder i sumit en la pobresa.

Khartum tenia molt poc marge de maniobra i alguna carta al seu favor. El Sudan està inclòs a la llista d'«estats canalles» de Washington per haver donat refugi a Bin Laden a la dècada dels 90 i el seu president, Omar al-Bashir, està acusat de genocidi a Darfur. Un aïllament internacional que agreuja la situació d'un dels països més pobres del món, però que, segons ha promès Obama, pot sortir de la isolació si respecta la decisió del Sud. A més a més, des de fa uns anys, el petroli s'ha convertit en el motor del país, ja que aporta un 60% dels ingressos, i Khartum controla la sortida del cru gràcies a l'oleoducte que connecta els jaciments amb el Mar Roig, encara que més del 80% de les reserves es trobin a Darfur —una regió encara en disputa—, a la regió fronterera d'Abyei —que haurà de decidir en referèndum si s'integra al Sudan o a la nova república— i al propi Sud Sudan. Així, la comercialització del cru és la carta que té Khartum mentre no es construeixi una ruta alternativa.

La independència del Sud Sudan posa fi al principi d'inalterabilitat de les fronteres heretades del colonialisme acordat per l'Organització per a la Unitat Africana el 1964

En aquest context es produeix la independència de la República Sud Sudan, amb el beneplàcit dels EUA i de les veïnes Uganda i Kenya i sense l'oposició d'una Xina que hi té interessos petrolers. La independència és fruit d'un llarg procés que culminà el 2005 quan el vicepresident Taha i el líder del Sudan People's Liberation Army/Movement (SPLA/M) John Garang —mort sis mesos després en un sospitós accident d'helicòpter— signaven a Nairobi l'Acord General de Pau que posava fi a la segona guerra civil, però que deixava viu el conflicte de Darfur. Prèviament, el 2002, el govern sudanès i el SPLA/M havien signat el Protocol de Matxakos que reconeixia al Sud el dret a l'autodeterminació.

La República del Sud Sudan serà el 54è estat d'Àfrica i posa fi al principi d'inalterabilitat de les fronteres heretades del colonialisme acordat per l'Organització per a la Unitat Africana el 1964. La vida de la nova república no serà, però, gens fàcil. Les dues guerres civils han deixat un pòsit de més de dos milions i mig de morts i el doble de refugiats que comencen ara a retornar al nou país, la qual cosa accentua les dificultats d'una república on el 90% de la població viu per sota del llindar de la pobresa. La manca d'aigua potable, una

agricultura de subsistència i una cabana ramadera malmeses per la guerra, una forta mortalitat relacionada amb la gestació i el part i els dèficits en la vacunació dels infants completen un escenari de fam i misèria. Per últim, les diferències tribals i lingüístiques són molt acusades, la qual cosa pot comportar tensions en casos de fidelitats

que desborden les fronteres del nou país. I tampoc cal descartar la ingerència de països veïns, especialment d'Uganda. Les esperances de la nova república es dipositen, doncs, en el petroli i, sobretot, en l'ajuda internacional. Esperem que la comunitat internacional no defraudi les il·lusions dipositades en la independència. ◀

Condicions per donar validesa al referèndum	%
Percentatge de participació mínima	60
Percentatge de vots mínim a favor de la independència	51

Resultat del referèndum	Total	%
Cens	3.947.676	100
Participació	3.851.994	97,58
Abstenció	95.682	2,42
Vots vàlids	3.837.406	99,62
Vots blancs	6.222	0,16
Vots nuls	8.366	0,22
Vots a favor de la independència del Sud Sudan	3.792.518	98,83
Vots a favor de la unitat amb el Sudan	44.888	1,17

Font: Southern Sudan Referendum Bureau.